

Una cosa són
30 anys
de catalanisme...

EL BE NEGRE

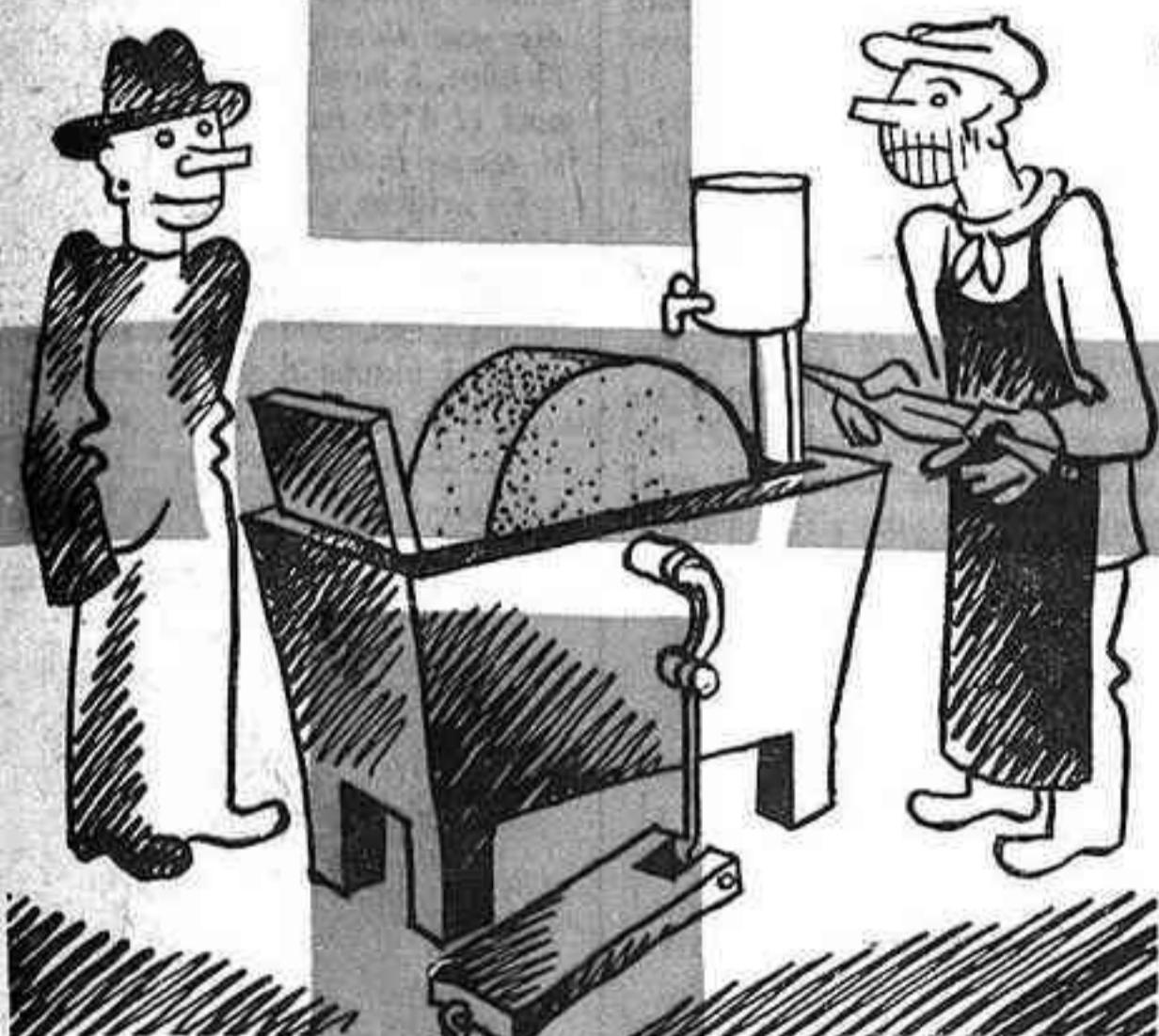
SETMANARI SATÍRIC.

Any V - Núm. 206

Barcelona, 5 de juny de 1935

... i una altra
30 anys
per catalanisme

Preu: 20 cèntims

Els clàssics castellans en escabetx

Nosaltres tenim, ja ho saben els nostres lectors, una gran debilitat per "Renovació" que és el nostre òrgan particular. En ell hi trobem, en els moments de desfalliment, les energies necessàries, el consol i si no ens hi subscrivem com demana un entrefilet que resa (ara ja pot resar):

"Suscribisse a RENOVACION es ayudar a una hoja periodística la tan com podem. Els articles de "Renovación", ho podem dir, són els nostres clàssics, uns clàssics en conserva, en escabetx, i és per això que els llegim amb fruïció i els reproduïm en tot allò compatible amb l'espai.

En el número de divendres, 31, per exemple, hi trobem un article de fons magnífic i sonor del qual reproduïrem uns quants fragments. Es titula "Siembra de vientos" i diu, entre altres coses:

"Es ésta, a lo que parece, la hora del cálido elogio, del ditirambo, de la adulación, de la exaltación apoteósica.

"La Prensa del coro, como los ancianos de Troya, revive el Himno Porthomérida saludando a la Esfinxe.

Y no sólo rinde vasallaje al "pensador alto y claro", al "cerebro robusto", a la sutil elegancia del esgrimidor florentino", que "sabe herir mortalmente", sino que

evoca el "tradicional rollo" y la "célebre picota" entre el ruído de tambores, pretendiendo ahondar enconos y avivar el rencor.

Con semejante conducta dice servir a la democracia. Fomentando la discrepancia y exacerbando las pasiones, asegura realizar labor profundamente republicana.

Fuera disculpable esa alharaca si le motivara un afán de unir, de amalgamar y soldar voluntades con la intención limpia.

Pero no es ese el fin perseguido por la Prensa lisonjeadora de vadiños. Su diseño es muy otro; encinar, envenenar, corromper.

Es así como aspira a robustecer y a solidificar el régimen.

Es así, angulizando y disociando a la gran familia republicana, de matrizes múltiples, como entiende verificarse provechosa tarea.

Menguado concepto tienen de la democracia esos voceros atrabidiarios y temblantes, que loan y ensalzan a la vez que aturden con el redoble de alarmas!

Això és el començament de l'article. No creiem que sigui necessari publicar-ne més perquè el senyor Cambó s'adoni que si vol protegir els clàssics castellans no ha pas d'anar a regirar llibres vells. En el partit radical hi trobarà modern abundant. Serà una col·laboració literària després de l'administrativa.

Y no sólo rinde vasallaje al "pensador alto y claro", al "cerebro robusto", a la sutil elegancia del esgrimidor florentino", que "sabe herir mortalmente", sino que

Reformes a l'Ordre de la República

Madrid, 31.—"La Gaceta" publica el següent Decret urgent a la secció de Darrera Hora:

"La imperiosa cuanta ineludible necesidad de realzar el prestigio de altos y esforzados varones que por la República y en su lugar por lo que sea han hecho o hagan inapreciables esfuerzos, no perdonando sacrificio aunque fuera el de la propia conciencia para contribuir al bienestar común cuanto a la propia prosperidad, han movido este Gobierno a examinar detenidamente las existencias de género honorífico disponible y hanle encontrado en falta. La parquedad inicial de la República en su orte, hace trocado en esta esplendorosa hornería meridiana en tacanería. Los infanzones de la institución republicana han llevado demasiado lejos sus conquistas para que pueda considerarse galardonado adecuado y suficiente los existentes grados en la gloriosa cuanto popular Orden de la República.

Los adalides del pueblo reclamaban nuevas y más gloriosas presas y es a la consecución de este fin y a la satisfacción de tan legítimos anhelos que va dirigido el presente

DECRETO

Artículo 1. La Orden de la República, en sus grados, en su Reglamento y en el proce-

Art. 2. Los grados existentes se conservan pero son aumentados de la manera siguiente:

a) La Banda de la República se colectiviza. Así, además de poder ser otorgada a personalidades individuales, podrán ser objeto de esta honrosa distinción grupos más o menos numerosos de personas, que pertenezcan, al recibirla, a la misma Banda.

b) Junto al grado de Comendador, se crea el de Tenorio, de tan gloriosa prosapia española. El grado de Tenorio de la Orden de la República comportará el de escudero o Ciutti. Por cada Comendador será nombrado un Tenorio y un Ciutti. Para los demás se equipara la Orden de Calatrava a la de la República.

c) El grado de Caballero comportará el uso de espuelas y éstas variarán según el lugar que ocupe el agraciado en el escalafón, siendo cada año mayores, para así evitar pequeñas rencillas entre los caballeros antiguos y los recién armados.

d) Como grado preparatorio al de Caballero se crea el de Caballo. Su insignia será, naturalmente, una herradura.

e) El Ministerio de Industria crea por este Decreto, y como honor agregado a la Orden, el título de Caballero del Mérito Industrial con patente y autorización para operar libremente. El título de Caballero del Mérito Industrial, tendrá por insignia a la Banda, que podrá ser colectiva.

Art. 3. Para poner en marcha esta importante reforma y por la necesidad de ensanchar la base de la República, son equiparados al grado de Caballero de la Orden:

a) los que ya lo eran del 10 de agosto
b) los señores diputados que por no haber votado la Constitución facilitaron la obra tan necesaria de su reforma

c) los que en Cataluña y fuera de ella han facilitado, con su previsión, la vuelta a la normalidad después de la proclamación de la República

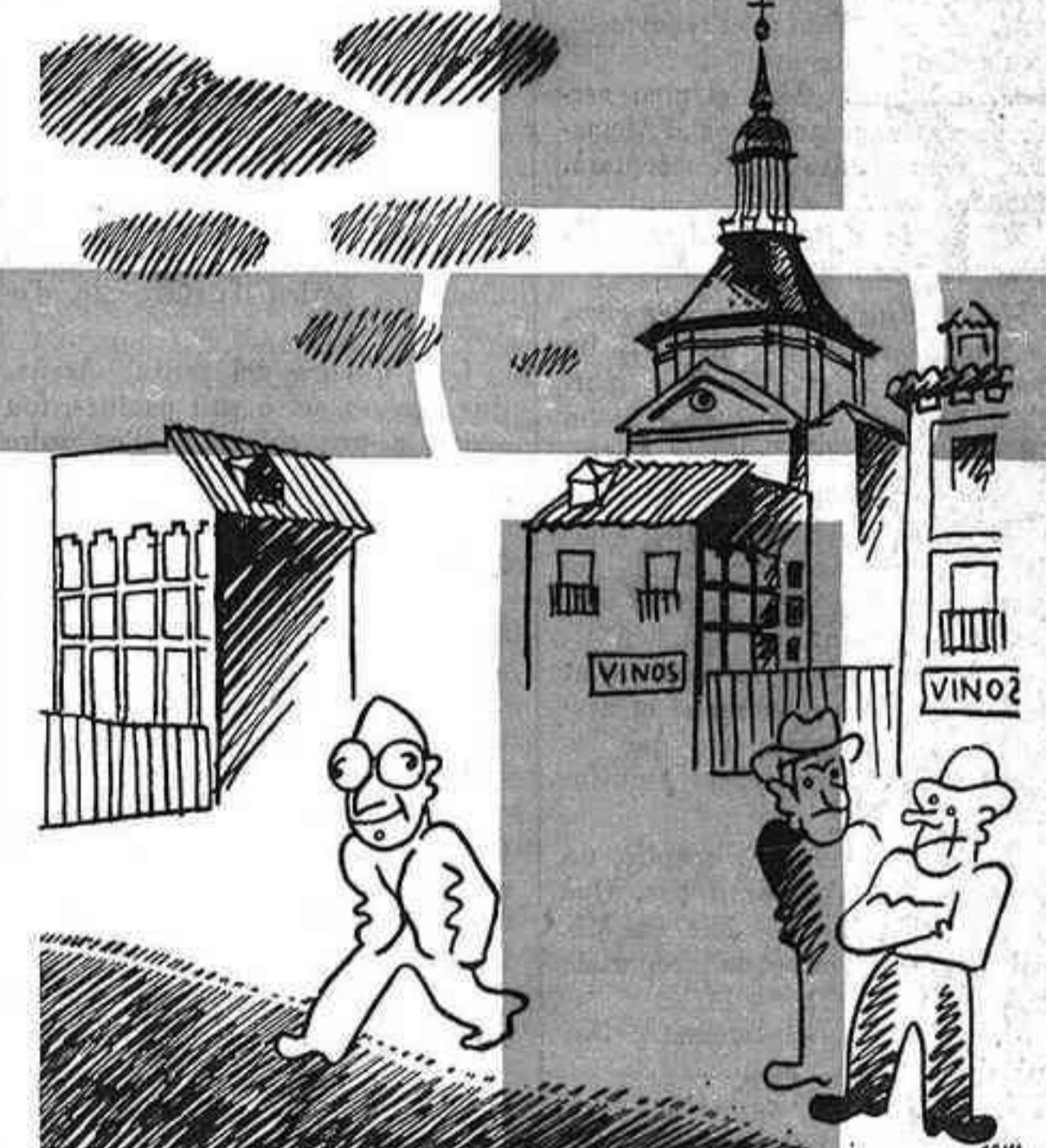
d) los amigos de las niñas mal

e) todas aquellas personas que, acompañadas de una póliza de 10 pesetas, presenten documentos acreditativos de haber contribuido, con su ingreso a ella después del 19 de noviembre de 1933, a ensanchar la base de la República.

Para aspirar a los grados superiores será preciso presentar, además de los certificados de ensanchamiento, una lista de méritos contraídos antes del 14 de abril de 1931.

Madrid, 1.º de junio de 1935.

Por el Comité,
El Comité."

—I aquest, per què no hi ha anat?
—Perquè ja pateix prou de la vista.

Un màrtir de la religió

Copiad d'El Sol, de Madrid:

Aguas Calientes (Méjico), 27 (12)
creubé a molts pàrrocs, però
Renzo Herrera, de dieciuatre anys,
per inculcar una educació socialista
a les seves classes.

Herrera se encontraba dormido en su vivienda, y al sentir que disparaban tiros por una ventana, que no lograron alcanzarle, intentó huir de los asaltantes. Pero éstos lo persiguieron y capturaron, le sometieron a tortura, después de lo cual lo ahogaron.

La casita donde vivía, los muebles y los libros del joven maestro fueron quemados por la multitud.

La policía ha practicado dos detenciones. (United Press)

En ésser conseguda a Roma questa noticia, ha produït la impressió que cal suposar. El Sant Pare, com acostuma en aquests casos, estarà particularment abatut.

—Aquests mexicans! — ha dit, movent tristament el cap. — Aquests mexicans! No en tenen prou de fer màrtirs dels nostres, que encara en volen fer dels altres!

En canvi, la "Juventud Patriótica" de Aguas Calientes, ha rebut sengles telegrames de felicitació

dels diaris *La Nación*, *A B C*, *El Debate* i *Informaciones*.

Per unir-se en forma, el senyor Calvo Sotelo ha pres un banc de *aguas calientes*. Sembla que sera la gran moda monàrquia de la temporada.

Una galanteria amb regust

Com a un dels números del Congrés Internacional de Bibliotecaris, la setmana passada el senyor Puig i Cadafalch, ex-president de la Mancomunitat,陪伴 els congressistes a fer una visita a la Generalitat. I, naturalment, els porta a veure el senyor Pich i Pon, als quals el presentà dient:

—El senyor Pich i Pon, President de la Generalitat.

—No, no, protestà el senyor Pich, galant, en aquesta casa vosté serà sempre el President.

Sembla que la galanteria agrada molt, de moment, al senyor Puig i Cadafalch, però que després reflexionant-hi, ja no li agrada tant.

L'ORGUE DE LA CATEDRAL

—Ara ens gastarem tres mil duros en arreglar-lo.
—I que no cal preguntar d'on sortiran les misses.

¡FIRMES!

Ha caigut a les nostres mans un exemplar d'*El Siglo Futuro* del dia 4 del propiassat mes de maig, en el qual llegim l'emocionant descripció de la revisió que el delegado general de requetes, senyor Zamallo, va efectuar el mes d'abril darrer als requetes de València.

És una pàgina històrica de tanta importància que, per una vegada i sense que serveixi de precedents, cedim les nostres pàgines a *El Siglo Futuro*, perquè els nostres lectors puguin gaudir com uns "caçons", que diu *La Noche*:

¡Firmes!

Ja poden anar llegint, ja; no passa res; és un subtítol de la informació d'*El Siglo Futuro*:

—¿Cómo Jué? El cronista no ha tomado notas, ni las cree necesarias, para huir de la machacona frialdad de los datos. Tampoco considera preciso recordar nombres, porque lo que interesa es el hecho en sí, y éste es de una importancia extraordinaria y definitiva.

A un toque de corneta, los amplios salones de nuestro Círculo

central — después de ser apartadas sillas y mesas — se pueblan de boinas rojas, que, con su encendido color, semejan ascuas sobre el tono oscuro de los trajes civiles; muestra exterior del fuego que caldea los corazones de los muchachos, satisfechos y alegres de ser ellos los felices protagonistas del acto emotivo y sencillo. Y una triple fila de requetes ocupa el lugar donde momentos antes se oía el ruido de las fichas de dominó.

Un silencio impotente. Voces enérgicas de mando. Manijobra. Sobre el silencio, el ruido seco y rápido de los movimientos acompañados. ¡Firmes! Entrá Víctor Pradera, el tribuno carlista, y pasa ante las filas de Requetés en rápida y cortés revista. Luego pronuncia unas palabras que son una nueva lectura de Tradicionalismo, y se marcha entre aplausos y parabienes. Y de nuevo el silencio. Ahora, un toque de atención anuncia la llegada de nuestro delegado nacional y sus acompañantes, que pasan también ante las filas, cuyos componentes alzan sus testas en un gesto sobrio y natural de hombres conscientes de su deber. Un saludo del jefe del Requeté a los ilustres visitantes,

con los tres vivas reglamentarios: ¡Viva Cristo Rey! ¡Viva España! son otras tantas salvas de honor que subrayan la solemne sencillez del momento.

Falta un viva, ja se'n deuen comptar; és el ¡Viva el Rey! Una altra vegada, per nosaltres, no cal que se n'estigui.

Y... la voz vibrante del delegado

nacional rompe el silencio en una arenga emocionada, sin frases ni

recursos oratorios, limpia y rajante como un acero toledano. ¿Qué dice? Habla de sacrificio y de rebeldes, de jerarquía y disciplina.

Trae un saludo para todos los Requetés de España, y un recuerdo especialísimo para los de Valencia, lucharon a las órdenes de aquell bizarro Infante que supo conducirles a la victoria en tantos hechos de armas; la evocación de una Princesa, casi de leyenda, que cobijaba sus rizos juveniles bajo la blanca boina, suavizando con la gracia de su feminitat los horrores de la ardua contienda. Y el colofón magnífico de los vivas, que de nuevo agarroten los nervios y hacen castañear los dientes, enclavados por la emoción...

Ratas las filas, la respetuosa camaradería de los muchachos, a quienes invita el delegado, echa el resto, en himnos y en coplas, ansiosa de escuchar la orden de luchar y morir por la salvación de la Patria...

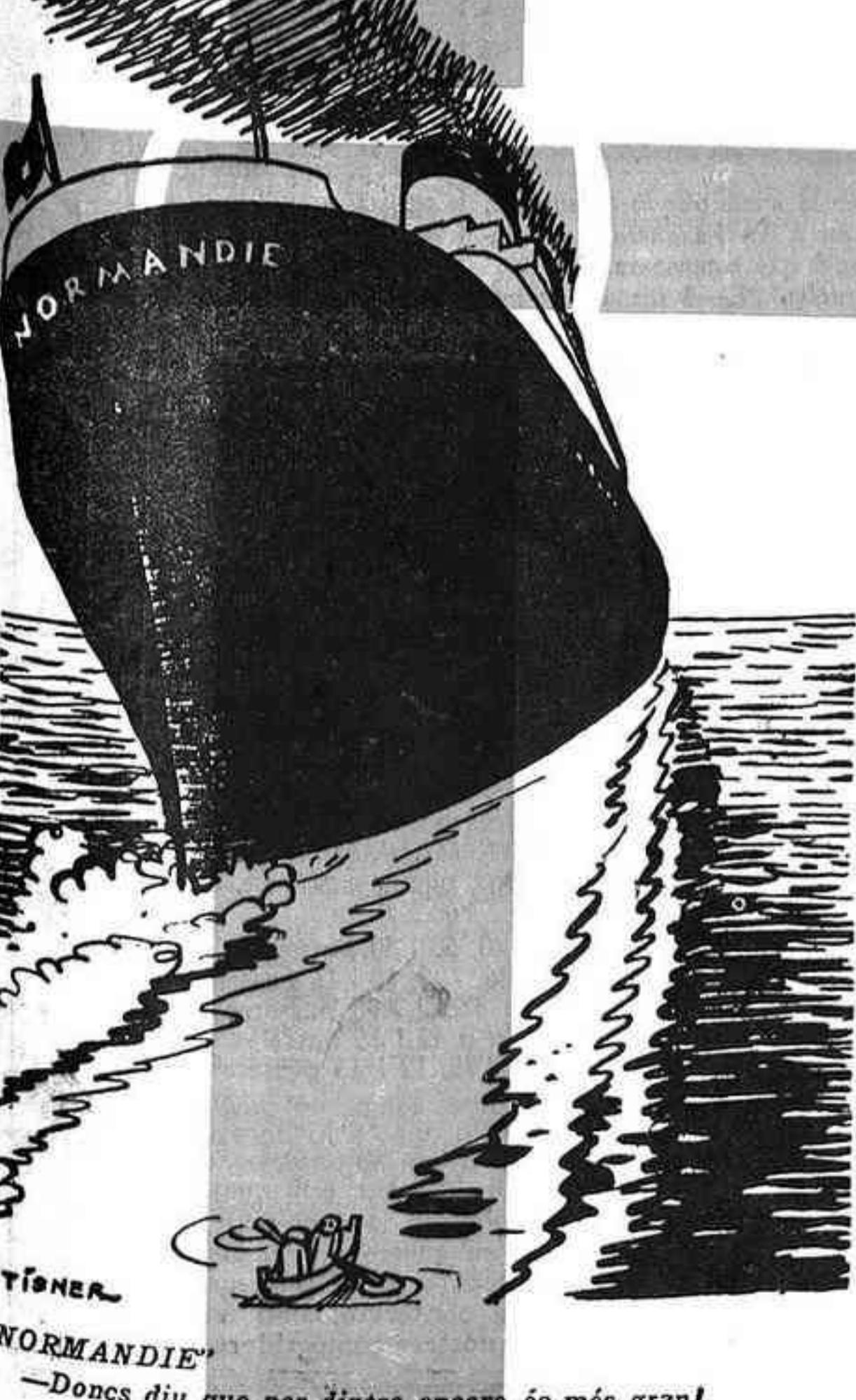
...i de tornar-se a posar a jugar al domino.

Pots els nostres lectors trobaran exagerat l'espai que hem dedicat a aquest transcendental acte dels requetes de València. Pensin, però, que al cap i a la fi és una mica d'Història d'Espanya.

Aquest núm.

d'El Be Negre

ha passat per la censura

DIALEG MICROBIA

(L'escena representa un sanatori.)

Microbi del tifus. — (Que va fumar puro.) Em sembla que aquells vidass se'n acaba.

Microbi de la difteria. — No l'alarmis, que no passarà res. Recorda't del que va dir en Xammar: si torna una guerra mundial s'ho faran a garritades.

M. del tifus. — Vols dir que no hi hauren d'anar? Jo ja m'hi veig.

M. de la difteria. — No siguis paillús. Ni tu ni jo no la veurem una guerra mundial.

M. del tifus. — Es que m'han dit que havien demanat els microbis de la "quinta" del 31.

M. de la difteria. — Fantasies de la premsa.

M. del tifus. — No et càrga dubte. Voluntàriament o involuntàriament el cas és que anirem a la pròxima guerra mundial.

M. de la difteria. — Francament, no s'acaba d'entendre.

M. del tifus. — Ahir el meu germà va rebre proposicions d'Alemanya i em penso que acceptarà. M'entens ara?

M. de la difteria. — Alguna fàbrica de bombes microbianes?

M. del tifus. — Ni més ni menys. Es tracta de fabricar un tipus de bombes que originarien una mortaldat formidable. Tot es quèstió d'aconseguir la coalició de microbis que s'està gestionant.

M. de la difteria. — Coalició has dit? No l'han aconseguit els polítics i vols que l'aconseguim nosaltres? Altrament, qué paguen!

M. del tifus. — No se n'ha parlat encara. De totes maneres si i després a l'aviació em penso que les tarifes són absolutament convinents.

M. de la difteria. — (Escèptic, no asèptic.) No m'agafaran pas. Què no vas llegir el que deia en Miquel Capdevila en aquell reportatge de "L'Instant"?

M. del tifus. — (Interessat.) No. Què deia?

M. de la difteria. — Que dues bombes llençades sobre París serien suficients per emmetzinat tota la ciutat. Dues miserables bombes! No s'imagines les hores extraordinàries que això representa per nosaltres?

M. del tifus. — Si, potser tens raó...

M. de la difteria. — I després: un cop aconseguït el desastre, de qui viuríem? No compren que això representaria la destrucció total de la nostra clientela?

M. del tifus. — Company difteria, m'has convençut. Si em fas proposicions, t'el podrem. I enserà aniré fent la vin-viu amb les al·lusions de Barcelona.

(Els microbis s'acomiden i cau el teló del teatre del Casal del Metge.)

PROFANACIÓ

Mèxic, 31 maig. — El Govern mexicà ha acordat la destrucció d'un cert nombre de canons que seran transformats en 10.000 cartes, les quals seran posades a disposició dels agricultors, a preus extraordinàriament econòmics.

Encara que les fàbriques Krupp i Schneider no resulten directament perjudicades per aquesta mesura de govern, han decidit enviar una ènigmàtica protesta per la qüestió de principi que suposa la profanadora actitud adoptada pels ministres mexicans.

Hom suposa igualment que la Societat de Nacions adreçarà un serios advertiment al Govern de Mèxic.

CASINO Sant Sebastià

REOBERTURA
DISSABTE
RESTAURANT
APERITUS
TES
CONCERTS
SORTIDES DE TEATRE

MERCAT
D'OCASIONS

Compra-Venda-Canvi
de mobles i tota
classe d'objectes
TOT D'OCASIO
Corts, 414 - Tel. 30422

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit
grans partits a quinzelles
pels asos de la pala.

amb el cor a la mà

LA PREMSA
INDEPENDENT

L'escena, a la impremta de *La Vanguardia*, dimarts de la setmana passada, a les onze del vespre. Hom té compost i companyiat el text taquigràfic del discurs del senyor Azaña, pronunciat dos dies abans a València. Tot plegat, agafa set o vuit pàgines del diari del senyor Godó.

Sona el telèfon. El qui s'hi ha posat, escolta amb deferència i després comunica als companys de redacció presents:

— El discurs de l'Azaña s'ha de reduir a tres columnes.

— Ordre de qui?

— De la propietat. I, a més, s'han de suprimir totes les acotacions que parlen d'entusiasme, d'ovacions, etc.

I el discurs del senyor Azaña, que agafava set o vuit pàgines, fou reduït a tres columnes. Per ordre de la propietat.

La propietat de *La Vanguardia* pertany a la família Godó.

I el director de *La Vanguardia* és aquest gran escriptor independent que firma "Gaziel".

EL NOM DE L'ENTITAT

El gran orador seguia el discurs. I arribà el moment — esperat i temut — d'haver de pronunciar el nom de l'entitat que organitzava el sopar.

El nostre home es deturà un instant, prengué alç i va engegar:

— Perquè ell, el president de l'Associació Electroquímica...

— Tècnica, senyor... — va dir-li, sota voce, un dels que seien a la presidència.

— Perquè ell, el president de l'Associació Electrotèrmica...

L'altra ja no es va veure amb cor de fer-lo rectificar de nou. Però fou el mateix orador qui s'adonà de la

I va dir, finalment:

— Perquè ell, el president de l'Associació Electroelèctrica...

Sort que el nom no fa la cosa!

LA GRAN QUINZENA DE BARCELONA

— En lloc de coloms deurà fer una avifa de quinzenaris.

TRES EREN TRES

Això va passar el dissabte darrer, durant un sopar al Ritz. Se celebrava un homenatge al president de la sucursal a Catalunya de l'Associació Electroquímica Ibérica. No cal dir, hi hagué mants discursos. El darrer el pronuncià allò que s'en diu una alta personalitat política.

El diem-ne orador, especialitzat des de temps en les qüestions elèctriques, va dir, referint-se a l'homenatjat:

— Perquè aquest gran home que veu aquí, és un home que persigueix fins científiques, tècniques i elèctriques.

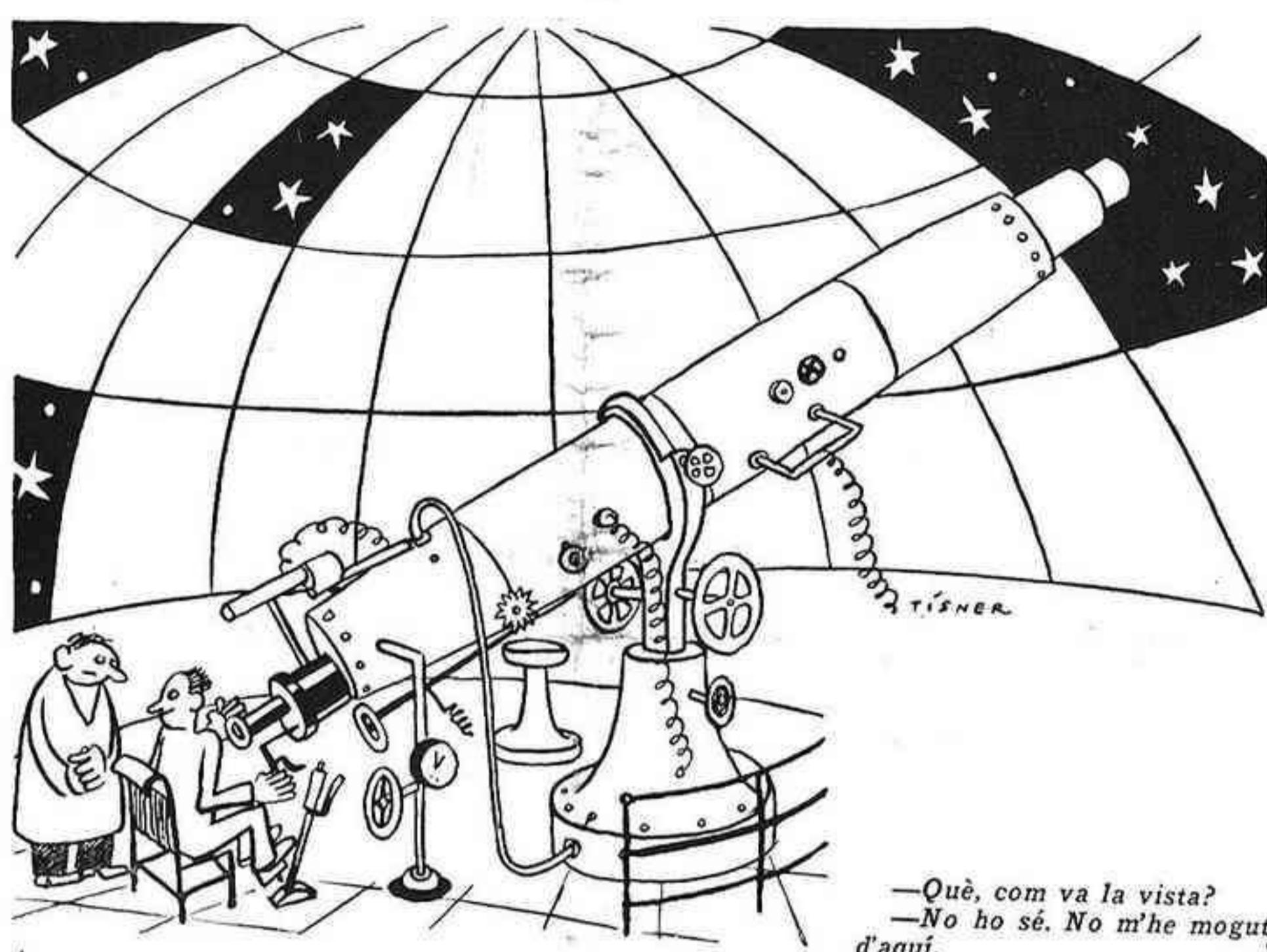
Si, vaja, allò de "las tres clases de vapor".

VISITEU
L'EXPOSICIÓ DE PRIMAVERA

SALÓ
DE
BARCELONA PINTURA
ESCRULTURA
ART APPLICAT MONTJUIC
SALÓ DE L'ART MODERN

Avinguda Pi i Margall — Parc de Montjuïc

Entrada: Una pesseta — Oberta tots els dies des de les 10 del matí

— Què, com va la vista?
— No ho sé. No m'he mogut d'aquí.

DEL 5 DE JUNY

8'00. — Servei meteorològic de la Catalunya autònoma, amb comentaris pluviomètrics del senyor Adrià Gual.

8'20. — *El nudisme a l'abast de totes les fortunes.* Conferència naturalista i "pentalista" patrocinada per l'Acadèmia de Ciències de Barcelona.

9'00. — L'endevinalla de cada dia: On rediable s'ha amagat el teatre?

9'05. — *Què tants guions!* Conferència lingüística pel professor Delfí Dalmau.

9'45. — *Els Mestres Cantaires* (amb anuncis de sastreria). Una novetat d'El Be NEGRE.

10'00. — Recital de poesies retrospectives a càrrec de destacats elements d'ADLAN, sota el següent programa:

Lo meu "curutaco", de J. V. Foix.

Amors i amoretes, de Marià Matamor.

Mon bes n'és foc d'amor, de Lluís Muntanya.

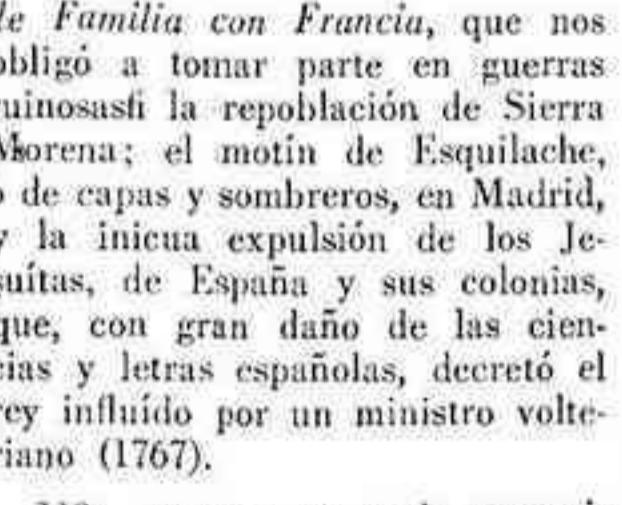
Lligacama, vidià! (barcarola), de Carles Sindreu.

11'30. — Emissió dedicada als catalans absents. Retransmissió de diversos plats catalans a base de peix, amb explicació detallada de l'art de tocar la santa espina.

12'13. — Ràdiobeneficència. (Un altre dia, germà!)

12'33. — Hora oficial que ens facilita el *Full Official*.

Discos novetats La Vida de su Amo. Relayo 1

Ejercicio 15

1. ¿A qué se llamó guerra de Sucesión? — 2. ¿Quién era el principal pretendiente al trono de España? — 3. ¿Cuándo se apoderó Inglaterra de Gibraltar? — 4. ¿Qué Perdimos en la guerra de Sucesión? — 5. ¿Qué cualidades tenía Fernando VI y qué obras realizó?

LECCION 16

Dinastía Borbónica:

Carlos III y Carlos IV (1759-1808)

116. ¿Cómo fué el reinado de Carlos III? — De prosperidad para España, Carlos III, hermano de Fernando VI, creó el Banco Nacional, fundó el Museo de Pinturas, difundió la cultura y abrió caminos y canales.

117. ¿Cuáles son los sucesos más notables de este reinado? — Los sucesos más notables del reinado de Carlos III son: *El Pacto*

118. ¿Cómo se puede resumir el reinado de Carlos IV? — Carlos IV, hijo de Carlos III, dió el mando a Godoy, *Príncipe de la Paz*; guerreando por conveniencias de Napoleón fué destruida muestra armada en Trafalgar por los ingleses (1805); el mismo Napoleón logró la caída del Príncipe de la Paz y obligó a Carlos IV a abdicar en su hijo Fernando VII. El general francés Murat ya se había instalado con sus tropas en la corte de España (1808).

119. ¿Qué hizo posteriormente Napoleón? — Napoleón llamó padre e hijo a Bayona, forzándolos a que abdicasen la corona de España.

de Familia con França, que nos obligó a tomar parte en guerras ruinoses a la repoblació de Sierra Morena; el motín de Esquilache, o de caputs y sombreros, en Madrid, y la inèvia expulsió de los jesuïtes, de França y sus colonies, que, con gran daño de las ciències y letres espanyoles, decretó el rey influït per un ministre voltejano.

21'15. — Noticiari BE NEGRE: L'estat del senyor Lerroux. — El senyor Lerroux i l'Estat. — Què ha estat, senyor Lerroux? — La val amenaca França amb posar-se corbeta negra. — Microbi del tifus multat per exèss de velocitat.

— El rei d'Anglaterra es traspassa els homenatges. — Estat del temps: en estat interessant.

22'00. — Himne d'El Be NEGRE. (S'admeten anuncis.)

païsa en José Bonaparte, hermita de Napoleón (1808).

LECTURA 16

Churruca en la batalla de Trafalgar

Subí Churruca al alcàzar, llevado a su lado al capellán del buque revestido de blanca sobrellíz, y todos de tacito acuerdo con los ojos humedos y el pecho oprimido, caímos de rodillas.

Habíol Churruca, y en voz alta y perfectamente perceptible dijo: "Cumpla, Padre, con su ministerio: Absuelva a esos valientes, que no saben lo que en la batalla los espera." Pronunció el sacerdote con voz entrecortada las palabras sacralementes, y alzóse en el aire su diestra dándoles el perdón de nuestras culpas y la bendición del cielo. Del sublime reconocimiento que embargaba nuestros ánimos nos arrancó la voz poderosa y vibrante de Churruca que, como el eco del clarín tocando a ataque, nos hizo poner en pie súbitamente, con los ojos chispeantes de entusiasmo y el

EL CONFLICTE SINO-JAPONÈS

El Japó.—Es mi sino desgraciado — como amargo es mi destinooooo!

LA RAMBLA I EL SEU FIL·L PREDILECTE

Amb la noció que és de suposar, llegirem a *La Vanguardia* una informació que començava així:

Córdoba, 27.—A las diez y media de la mañana, el jefe del Gobierno se dirigió a la Mezquita, en cuya puerta fué recibido por los canónigos señores Martínez Navarro.

Per a vestir amb elegància i per pocs diners

AQUELL BANY DE PENS

La setmana passada, en aquest mateix lloc, donàvem compte de la fiesta de *Pens* a la galleda del cocteler de *La Noche*, a propòsit d'haver volgut fer el savi amb un article de *La Rambla*.

L'endemà, amí, motiu d'un article de *La Publicitat*, el cocteler va tornar a omplir la galleda d'aigua i va seguir refrescant's-hi els peus tot contant, però, les vegades que els siccava i els treia. *Jasta doscentes quatre vegades!*, segons confessa ell mateix.

Vista la contumàcia, des de *La Rambla* van dedicar-li unes ratilles dient-los quatre fàstics, analafet i ruc i acabaven recomanant-li tornar a l'escola.

El cocteler de *La Noche* no va voler donar-se per convençut i va tornar a insistir, encara!, en el número de dissabte passat, el qual començava amb un aire apparent penedit. Però de seguida s'enravinxava i les emprenyades novament contra *La Rambla*, fent una imponent cortina de fum, enmig de la qual les faltes que ell imputava als textes de *La Rambla* s'anaven barrejant amb les que el cocteler anava abocant pel broc gros.

</div

EL BE A LES FORES

LES ESTRENES

La ley del Oeste, que ens donaven la setmana passada al Coliseum, és, com el seu títol indica i com els nostres lectors poden suposar, un film de l'Oest i, com indiquen els subtítols, un film d'aquell autor que hi ha qui es pensa que és autora com sembla que el seu nom indica, i que es diu Zane Grey. Però com que no sempre el nom ha d'indicar, així no indica, i es tracta d'un senyor.

En el film hi ha tot el que ha d'haver-hi en un film de l'Oest i, a més, unes cures de cavalls. Molt ben fet (molt ben fet que hi hagi cures de cavalls i molt ben fet el film). No en va el director és Henry Hathaway, director que, si els nostres lectors pensen una mica, se'n recordaran. Es un film Paramount.

* * *

microbis que l'estava esperant mentre esperava que els microbis fessin crida.

Un film que si tenia una dent corcada us farà venir mal de quèixal. Sacarina pura. No és un film Paramount.

* * *

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57
Telèfon número 7968
Sessió continua 3 tarda
a 1 matinada
Seient 1 peseta

Reportatges d'actualitat Mundial
Segons vistió
UFA Exclusiu - ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els diumens canvis de programa

* * *

La Isla del misterio, és un film de misteri, un film Fox i un bon flum, i l'hem vist al Capitol. Hi trobeu de tot allò que fa misteriosos els films: brillants, ganivets, morts, tipus malcarats, refugis a la selva, plànols antics, una noia innocent que no ho sembla, un galant simpàtic i ho com el pa, però el més bo de tot és un detectiu que menja caucuts i que descoubre que l'assassin és aquell que la gent no es pensava, com és de rigor i que la noia és una bona noia i acaba casant-se amb el galant, com és el seu deure i com li deu manar el contracte.

* * *

Mujeres peligrosas és, o era, l'altre film del Capitol, molt divertit, en el qual veiem el que fa patir ésser un autor d'exit entre les seixenes, tant si són ingènues com si es dediquen a vampirizar. El protagonista, però la vampiressa resulta que és casada i amb fills i la ingènua se li suïda i ell va a la presó per assassin. I quan l'absolen, es casa amb la secretària, que li sap el número dels colls i dels mitjons. Una nova arma per a les seixenes.

* * *

L'altre film que feien al Coliseum, perquè ara al Coliseum també fan programa de dos films llargs, i no històries del nino bueno, i també histories del nino bueno i aquest és de la niña buena. Aquesta noia és metgesa, és a dir, cirurgiana, i fa una cara nova a qui es presenta. I n'ha de fer tantes, de cares noves, que sempre se la ven cansada i un dia diu: té, ja n'hi ha prou; vull anar a viatjar. I això ho diu, a més a més, perquè ha vist un galant jove que li ha agrat, i va i ho diu a un altre metge que es passa el dia fent d'alcaut de dos microbis que volria que es casessin i tinguessin fills per fer-los estudiar medicina perquè guarissin una malaltia que se suposa que és la paràlisi infantil. I va—ella—i ho diu a aquest metge, que se'n va, i ell li diu que l'estima i ella li contesta: estàs de broma i fins a la vista. I quan és a estiuar, resulta que té més tècnica de castigar que cap altre i troba aquell noi, que és promès, i li pren la promesa perquè a la promesa li agrada massa volar i beure. I quan veu que li ha pres la promesa, fug perquè és massa bona, i l'altra li corre al darrere i l'atrau quan ja és a casa seva i s'hi casa i la promesa que s'ha quedat penjada va al casament i la felicita i tot perquè és tan bona, tan bona, que tothom l'estima. I es casen i no són felics perquè ell li agrada molt anar al futbol i a ella no, i un dia veu que el seu marit se li entén amb l'altra i, és clar, t'és un disgust, però els altres tenen un accident i ella, com que és tan bona, fa una cara nova i la seva rival i acaba per casar-se amb aquell metge dels.

* * *

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5.
Telèfon 21963

Avui i tots els dies

GROZA

UFILMS

Una obra mestra de la cinematografia russa, desproveïda de tota tendència política. Interpretació de la gran actriu TARASOVA i els artistes russos del Teatre de Moscou

* * *

Al Maryland hi hem vist *El viajero solitario*, títol que no ens diu res sobre el film. Trobem que estaria molt millor que es diguis *El médico vegetariano*, perquè es tracta d'un metge de poble al qual els malalts paguen amb verdures. El pobre home, que és Lionel Barrymore, tan moribund com sempre, però aquesta vegada bon actor, es troba que no solament ha de treballar pel que volen donar-li de vianda, sinó que ha d'assistir a un paixà i quedar-se la criatura, organitzar la lluita contra la verola i fer de pare pedag de tothom. Tot i això, que podrà prestar-se a la Carrinconlera, *El viajero solitario* és un bon film, molt interessant sobretot. I consti que no ho diem per l'anunci, perquè és un film Rádia.

* * *

Al Maryland varem veure també un film de nines, *Amor entre gitans*, molt bo; no de marionetes, perquè aquestes van amb fils, sinó de nines i ninos que per cada posició necessiten que la càmera s'aturi una pila de vegades, com en els films de dibujos animats. A més del moviment, molt bona l'expressió de les cares.

* * *

Al Maryland varem veure també un film de nines, *Amor entre gitans*, molt bo; no de marionetes, perquè aquestes van amb fils, sinó de nines i ninos que per cada posició necessiten que la càmera s'aturi una pila de vegades, com en els films de dibujos animats. A més del moviment, molt bona l'expressió de les cares.

* * *

Al Maryland varem veure també un film de nines, *Amor entre gitans*, molt bo; no de marionetes, perquè aquestes van amb fils, sinó de nines i ninos que per cada posició necessiten que la càmera s'aturi una pila de vegades, com en els films de dibujos animats. A més del moviment, molt bona l'expressió de les cares.

CAPITOL

Un apassionant programa FOX

ORO VIRGEN

Una comèdia d'acció amb John Boles i Claire Trevor

CHARLIE CHAN EN PARÍS

Un film de misteri amb WARNER OLAND Mary Brian

Al Maryland varem veure també un film de nines, *Amor entre gitans*, molt bo; no de marionetes, perquè aquestes van amb fils, sinó de nines i ninos que per cada posició necessiten que la càmera s'aturi una pila de vegades, com en els films de dibujos animats. A més del moviment, molt bona l'expressió de les cares.

LA PROXIMA GUERRA

Berlin.—Algunes de les caretes contra els gasos asfixiants que hom utilitzaria en cas d'ésser iniciada la proxima guerra mundial.

(Foto. Be Negre.)

manqui res, fins hi ha un clown de cire que no fa el clown, i una ecuyère que no monta a cavall. Com a film dolent, és molt bo.

ACTUALIDADES

NOTICIAIRE

FOX MUNDIAL

De València a Marsella.

La mar i els peixos.

Perros chicos y perras gordas.

El sendero encantador.

Documentals:

ULLS HIPNOTICS

Dibuix Terry Toon

El difunto Tupinel és un vodevil francès amb totes les complicacions dels vodevils francesos, molt a propòsit per fer-ne un vodevil de l'Espanyol. En el film, però, com que és francès, no hi han posses del que hi posarien a l'Espanyol, però sembla que hi hagin deixat lloc per a posar-l'hi. Molt divertit.

L'altre film que projecten a l'Urquinaona, es titula *La novia alegra*, i és molt moral i americà.

Es tracta d'una girl de revista que es vol casar amb un gangster i s'hi casa i li fa fer testament i li maten el marit i resulta que no li ha deixat res, i aleshores es vol casar amb l'assassin del seu marit, i ho faria, però resulta que s'ha enamorat d'un altre i acaba per casar-se amb l'altre. Tot i ésser tan moral i tan de gangsters, és força divertit.

* * *

El altre film que projecten a l'Urquinaona, es titula *La novia alegra*, i és molt moral i americà.

Es tracta d'una girl de revista que es vol casar amb un gangster i s'hi casa i li fa fer testament i li maten el marit i resulta que no li ha deixat res, i aleshores es vol casar amb l'assassin del seu marit, i ho faria, però resulta que s'ha enamorat d'un altre i acaba per casar-se amb l'altre. Tot i ésser tan moral i tan de gangsters, és força divertit.

* * *

El altre film que projecten a l'Urquinaona, es titula *La novia alegra*, i és molt moral i americà.

Es tracta d'una girl de revista que es vol casar amb un gangster i s'hi casa i li fa fer testament i li maten el marit i resulta que no li ha deixat res, i aleshores es vol casar amb l'assassin del seu marit, i ho faria, però resulta que s'ha enamorat d'un altre i acaba per casar-se amb l'altre. Tot i ésser tan moral i tan de gangsters, és força divertit.

* * *

El Romea ha estat donada una representació de *La culpable*, de senyor Valentí Moragues...

—I ara!

—...organitzada per la delegació del Congrés de Joventuts Tradicionistes.

—Ah!

Al Romea ha estat donada una representació de *La culpable*, de senyor Valentí Moragues...

—I ara!

—...organitzada per la delegació del Congrés de Joventuts Tradicionistes.

—Ah!

Un bon programa de music-hall, al Tívoli, amb Ramper de *deelite*.

Una bona ocasió per anar a veure una interpretació seriosa d'*E. Relicario*.

—Ah!

A l'Olympia fan *Los amantes de Teruel*.

L'excellèntissim Ajuntament ha

decidit la banda Municipal...

Han estrenat decorat nou...

Es un homenatge al mestre Breton.

I els papers dels tendres: "amantes", els jug... els tendrissims Jósep Palet i Concepció Callao...

Res més, vol *callao*!

—Ah!

Quan acabin les representacions de *Los amantes de Teruel*, Josep Palet es dedicarà al teatre en vers.

Pensa debutar amb el paper de "Manxaire", de *Lo ferrer de tall*.

—Ah!

Al Tívoli hi actuen els Circuits Carceller.

No és estrany, doncs, que en el

programa hi figuri el clown Ramper.

Ja se sap que si toques un cir-

cuit et ve *ramper*.

—Ah!

Una comèdia sentimental amb HELEN TWELVETREES

MONA BARRIE

HUGH WILLIAMS

En Capri nació un amor

Femina

Avui i cada dia
Un extraordinari programa

FOX

Una comèdia sentimental amb HELEN TWELVETREES

MONA BARRIE

HUGH WILLIAMS

En Capri nació un amor

Sota el règim de les 20

Per tal de justificar el canvi de nom de Mútua de Defensa Cinematogràfica, pel de Cambra, la "Càmara Cinematogràfica Espanyola" celebra unes sessiones que ni les del Congrés, amb la sola diferència que allí, a còpia de sessions, acaben per resoldre els assumptes —d'una manera o altra.

Primer, com tothom sap, varen aconseguir evitar aquella disbauxa dels anuncis, posant els diaris a règim de vint línies, i els cinemes a règim de vint espectadors.

Ara s'ha emprès una tasca tan meritòria com aquesta, i és la de fer entrar els empresaris a la "Càmara" perquè sembla que vint espectadors són encara massa. Però mentrestant, la Mútua, allí, la "Càmara", en el seu darrer període legislatiu (una sessió diària durant tres mesos), ha resolt una qüestió importantíssima, de vida o mort, per a la indústria cinematogràfica mundial.

Es tractava, *nada menys*, d'una violació gravíssima de la llei de les vint ratlles. El senyor De Miguel s'havia atrevit a donar-ne més als diaris quan l'estrena de *La Doloresa*. En el film, però, com que és francès, no hi han posat res del que hi posarien a l'Espanyol, però sembla que hi hagin deixat lloc per a posar-l'hi. Molt divertit.

Es tractava, *nada menys*, d'una violació gravíssima de la llei de les vint ratlles. El senyor De Miguel s'havia atrevit a donar-ne més als diaris quan l'estrena de *La Doloresa*. En el film, però, com que és francès, no hi han posat res del que hi posarien a l'Espanyol, però sembla que hi hagin deixat lloc per a posar-l'hi. Molt divertit.

Però, vostè, heretge, hi ha accedit? Això és un delicte!

I tot seguit es posaren a medir la pena.

—Què li donarem a la pastoreta, allí, al criminal? —es pregunten.

I, naturalment, el primer que se'n correué fou imposar-li una forta pena, perquè sempre està bé d'augmentar els ingressos.

Però el senyor De Miguel, amb molt d'encert, va dir que ell no l'havia de pagar, perquè ell no era el propietari del film

